

DOKURZYĆ (1) *vb pf*

fut 3 pl dokurzą. ◊ [*praet 3 sg m* dokurzył.]

Sł stp, Cn brak.

Dokuczyć, dać się we znaki, pogromić, pobić [komu]: Mnie złe przygody frąłzką choć innym dokurzą. *RybGęśli C2v.*; [[*Narymunt kniaź*] *Ráygrot* zbudował/ *Ruś/ Mázowfze* burzył/ *Prułkim/ Liflándłkim* krzyżakom dokurzył *StryjGoniec P2, L2 (Linde).*]

Synonimy: dojć, dokuczyć, dokurczyć.

Formacje pochodne cf KURZYĆ.

BZ